

som vi have troet, at det nærmest kunde passe netop til den Art Godser, og som staaer i Samklang med den Lov, der behersker dette Forhold, nemlig Fdng. af 13de Mai 1769, der saa ofte har været nævnt her i Thinget. Vi have søgt at give denne Forordning en saa fuldstændig og tidsvarende Anvendelse, som vi have troet, at kunne. — Dersom det ikke skulde være lykkedes os, haabe vi, at det ærede Thing eller Ministeriet til anden Behandling vil komme os til Hjælp med de Rettelser, som kunne fremme Sagen. Vi have meent, at det laa i denne Forordning, saavel som ogsaa i Stiftelsernes Natur, at man skulde sørge for, at der kom til at hvile en stadig fast Afgift paa Eiendommene, som ansattes til en Værdi, der forandrer sig efter Tidsforholdene, altsaa ikke til Penge, men til Sæd, en Værdi, som med al Rimelighed til enhver Tid sikkert kunde være tilstede, og som for disse Stiftelser ogsaa kunde afgive de Beløb, som man til enhver Tid maatte ansee fornødne for at fuldbyrde de Forpligtelser, som de mulig kunde have overtaget. Ved Siden deraf have vi søgt at fremstille en Maade, hvorpaa man kunde udfinde, hvad Eiendommene kunde være mere værd, end den fastsatte Afgift i Korn. Vi have nemlig troet, at Kornafgiften, saavidt muligt, ikke burde overskride den Afgift, der nu paahviler de vedkommende Eiendomme, og i ethvert Tilfælde ikke overstige en Værdi, jeg troer det er af 3 Tdr. Sæd pr. Td. Hartkorn. Den Salgs værdi, eller naar man betragter den fra Fæsternes Side, den Kjøbsværdi, som skal udredes udenfor denne aarlige Afgift, skal altsaa træde istedetfor Indfæstningen og de øvrige Afgifter, som af Gaardene ere udredede til de Stiftelser, hvorunder de nu ligge. —

Det har ikke været let at fastsætte en Regel for i ethvert Tilfælde at udfinde, hvor stor Kjøbesummen skulde være, og man har derfor maattet tage sin Tilflugt til Taxationskommissioner, for at de kunde udfinde den i de forskjellige Tilfælde. Smidlertid have Forslagsstillerne ikke troet at kunne blive staaende derved, idet der nemlig mellem de her omhandlede Eiendomme findes ikke saa, for hvilke der gjælder ganske særlige Bestemmelser, nogle

der ere i en saa høj Grad gunstige for Fæstterne, at denne Lov, dersom den blev bragt til Udøvelse, vilde være meget for nærgaaende. Der findes saaledes enkelte Stiftelser, hvor der er givet de Paagældende et Slags Arvesikkerhed, og paa saadanne Steder vilde det ogsaa være en Ubillighed at forsøge paa at komme ud over, hvad der engang er fastsat af Testator. Der findes andre Eiendomme, som ogsaa ere underkastede særlige Betingelser, som vel ere mindre begunstigende for Fæstterne, men dog ere af en saadan Natur, at det heller ikke vilde være let at give denne Lovs almindelige Regler Anvendelse paa dem. Det er derfor, at Slutningen af § 1 lader en Frihed staae aaben for Ministeriet til ikke at bringe Loven til Udøvelse, naar det mener, at der er saadanne Forhold tilstede, men Controllen med denne Udsættelse have Forslagsstillerne troet at maatte henlægge til Rigsdagen, saaledes at Ministeriet, naar det undtager visse Eiendomme under en eller anden Stiftelse fra Lovens Omraade, ved det næste Møde skal, om jeg maa bruge det Udtryk, aflægge Regnskab for Rigsdagen derfor og meddele de Grunde, der have bevæget Regjeringen til at handle saaledes. Den Bei, som jeg idetmindste troer, det er sandsynligt, at Ministeriet under saadanne Omstændigheder vil betrede, er at indbringe en særlig Lov for slige Fæststeders Afløsning, hvor da alle de Tilfælde og Bannfeligheder, som have hindret det fra at give Loven Anvendelse, kunde tages under Overtøvelse, og Sagen saaledes afgjøres paa den simpleste og sikreste Maade.

§ 1 indeholder altsaa den Bestemmelse, at en saadan Afløsning nu skal træde i Kraft, det vil sige, at Loven af 1769 nu skal bringes til Udøvelse ved de Midler, her ere givne.

§ 2 fastsætter, at enhver Bruger af en saadan Gaard kan forbre sig samme overdragelse til Arvesætte, ved at betale en Canon og en Kjøbesum, som begge tilsammen skulle udgjøre den Værdi, som Gaarden har. Fremdeles bestemmer samme Paragraph, hvorledes denne Værdi skal udredes; den skal ikke taxeres til den Værdi, som en saadan Gaard i Al-